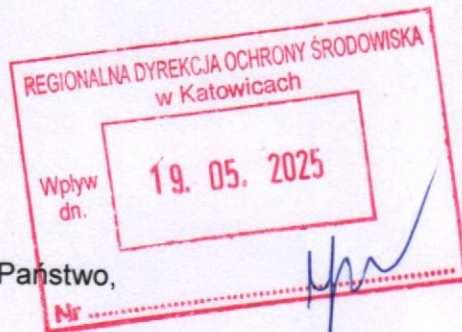

dr hab. Piotr Profus, prof. PAN
Instytut Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk
al. Adama Mickiewicza 33
31-120 Kraków

Kraków, 12. maja 2025

Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
w Katowicach
pl. Grunwaldzki 8-10
40-127 Katowice

Szanowni Państwo,

Z pełnym przekonaniem popieram ideę ustanowienia rezerwatu przyrody „Park Repecki” w Tarnowskich Górach. To miejsce poznałem już w latach 70. XX wieku, będąc młodym badaczem – od tamtej pory nieprzerwanie śledzę jego wyjątkową wartość przyrodniczą. W tych latach i ponownie w 2008 roku w części „Parku” prowadziłem cenzusy ptaków lęgowych. Badania te były szczegółowe a ich celem była chęć stwierdzenia zmian w zgrupowaniu awifauny lęgowej. To jedyny starodrzew bukowy w województwie śląskim zbadany tak dokładnie pod względem zasiedlenia go przez ptaki w odstępie ponad 30 lat.

Warto przypomnieć, że koncepcja objęcia tego lasu ochroną rezerwatową nie jest nowa. Już w latach 90. XX wieku wybitni przyrodnicy, profesorowie Florian Celiński i Wiesław Włoch, postulowali utworzenie w Reptach rezerwatu. Dziś, po trzech dekadach, mamy niepowtarzalną szansę, by ich wizję urzeczywistnić i na trwałe zabezpieczyć ten cenny obszar na kolejne dziesięciolecia.

Park Repecki należy do najcenniejszych przyrodniczo fragmentów leśnych Górnego Śląska. Rosnąca tu buczyna porównywalna jest z najlepiej chronionymi kompleksami tego typu, takimi jak Las Murckowski w Katowicach czy Segiet w Bytomiu. Co więcej, reptowski las wyróżnia się wyjątkowym nagromadzeniem drzew o pomnikowych rozmiarach oraz silnie zróżnicowaną strukturą drzewostanu – cechami, które wskazują na jego naturalny, niemal pierwotny charakter.

To również miejsce o niezwykle bogatej florze i faunie. Obok cennych zbiorowisk roślin naczyniowych, mszaków, porostów i grzybów, las ten jest także ostoją różnorodnych gatunków ptaków. Stwierdzono tu obecność 103 gatunków awifauny, z czego aż 72 wyprowadza lęgi właśnie w tym kompleksie. Wśród nich znajduje się sześć gatunków wpisanych na „Czerwoną listę ptaków Polski”, m.in. turkawka, słonka, muchotłówka żałobna i ortolan. Dodatkowo, dziesięć gatunków objętych jest ochroną na poziomie unijnym, zgodnie z Załącznikiem I Dyrektywy Ptasiej – należą do nich m.in. trzmiełojad, dzięcioł czarny, jarzębatka oraz gąsiorek.

Dlatego warto chronić to miejsce – nie tylko jako unikatowy skrawek dawnej przyrody Górnego Śląska, ale także jako żywy ekosystem, który zachował swoją naturalność i różnorodność w środku zurbanizowanego regionu. Ustanowienie tu rezerwatu to nie tylko akt ochrony przyrody, ale również odpowiedzialna inwestycja w przyszłość – dla kolejnych pokoleń ludzi, naukowców i wszystkich, którzy cenią kontakt z dziką, nieprzekształconą naturą.

Z wyrazami szacunku

dr hab. Piotr Profus